

trekvarter år siden om kommende muligheder for beskætning af renteindtægter. Her ville det være uhensigtsmæssigt, hvis den ikke omfattede alle lande.

Det tredje tema i beslutningsforslaget drejer sig om forholdet mellem dansk ret og EU-retten. EF-Domstolen har kompetence til at prøve lovlighed og gyldighed af EF-retsakter, og danske domstole kan derfor ikke anse en EF-retsakt for uanvendelig i Danmark, uden at spørgsmålet om dens forenelighed med traktaten har været prøvet ved EF-Domstolen. Dette har været gældende ret, siden tiltrædelsesloven blev vedtaget ved Danmarks indtræden i EF den 1. januar 1973, og det er også bekræftet af Højesteret i dommen af 6. april 1998 i Maastrichtsagen. Højesteret har endvidere udtalt, at danske domstole i almindelighed kan lægge til grund, at EF-Domstolens afgørelser ligger inden for suverænitetsafgivelsens grænser. Også dette er et direkte citat.

Det er rigtigt, at Højesteret i sin dom også tager højde for den ekstraordinære situation, at en EF-retsakt bygger på en anvendelse af Traktaten, der ligger uden for suverænitetsafgivelsen ifølge tiltrædelsesloven, og jeg vil citere fra Højesterets dom:

»Danske domstole må anse en EF-retsakt for uanvendelig i Danmark, hvis der skulle opstå den ekstraordinære situation, at det med den fornødne sikkerhed kan fastslås, at en EF-retsakt, der er opretholdt af EF-Domstolen, bygger på en anvendelse af traktaten, der ligger uden for suverænitetsafgivelsen ifølge tiltrædelsesloven.«

Jeg tillader mig dog i den forbindelse at bemærke, at regeringen finder det meget teoretisk og højst usandsynligt, at der i forbindelse med en afgørelse af EF-Domstolen vedrørende regler om fradrag for pensionsindbetalinger eller andre danske skatteordninger skulle opstå en sådan ekstraordinær situation, som efter Højesterets dom indebærer, at danske domstole må anse de pågældende EF-retsakter for uanvendelige i Danmark. I øvrigt finder jeg det på sin plads at nævne her, at de få aktuelle sager på dette område netop ikke vedrører spørgsmål om, hvorvidt EF-retsakter er forenelige med Traktaten, men derimod om nationale reglers forenelighed med Traktatens regler om fri bevægelighed.

Afsluttende vil jeg derfor slå fast: For det første vil regeringens holdning til fremtidige planer om skattebehandlinger, herunder også mulige skatteharmoniseringer, bero på en konkret vur-

dering fra sag til sag, idet regeringen og, formoder jeg, et stort flertal i Folketinget fortsat støtter minimumsafgifter på energiområdet.

For det andet mener regeringen ikke, såfremt et forstærket samarbejde på skattesamarbejdet skulle komme på tale, at Danmark bør melde ud, som der lægges op til i beslutningsforslaget, og jeg citerer herfra: »at Danmark under alle omstændigheder vil nægte at deltage i noget sådant«. Det kan ikke på forhånd afvises, at det kan være i Danmarks interesse at indgå i et forstærket samarbejde i et givet skattespørgsmål, og den danske holdning bør derfor også bero på en konkret vurdering fra sag til sag.

For det tredje synes det at være overflødig at meddele EU, at Danmark er et retssamfund, hvor regeringen til enhver tid vil respektere afgørelser fra landets domstole.

På denne baggrund kan regeringen ikke støtte forslaget til folketingsbeslutning.

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg kan fuldt ud tilslutte mig økonomiministerens ord. Det dækker indholdet af min ordførertale, og jeg skal derfor gøre det ganske kort og sige, at Enhedslisten blander tingene sammen. Der er ikke tale om skatteharmonisering. Der er tale om et samarbejde og en koordinering, og vi er faktisk tilhængere af, at man på enkelte områder faktisk kan aftale fælles ting bl.a. på energifgiftsområdet.

Vi er også tilhængere af, at vi kan indgå aftaler, så vi kan bekæmpe unfair skattekonkurrence og beskytte skattegrundlaget for det velfærdsamfund, vi gerne vil finansiere hos os, og de andre hos sig. Det er netop en forudsætning i en global verden, at man sørger for at gøre det i fællesskab som lande, og derfor er EU ikke problemet, men rent faktisk en del af løsningen på dette spørgsmål.

Enhedslisten vil også meget gerne sige nej til forstærket samarbejde. Vi kan sådan set godt have en række betænkeligheder ved at indføre forstærket samarbejde på skatteområdet, men lad os nu se, hvad det er, der sker på det pågældende felt. Det vil vi forholde os til, når vi rent faktisk kender det konkrete indhold.

Propos Nice har vi jo faktisk forsøgt i forbindelse med Niceforhandlingerne, om ikke vi kunne få indført flertalsafgørelser på området omkring energifgifter. Der kiksede vi, og det understreger vel også, at med de regler, der gælder indtil en ny traktat, er der jo meget store begrænsninger i, hvad man rent faktisk kan lave i